

»§ 36. Rigspolitechefen kan efter begæring til brug for ansættelse eller beskæftigelse af personer, der som led i ansættelsen eller beskæftigelsen har en direkte kontakt med børn under 15 år, videregive oplysninger fra efterforskningsdelen om afgørelser, som er eller har været optaget i afgørelsesdelen, og som omfatter overtrædelse af straffelovens § 222, § 222, jf. §§ 224 og 225, og § 235 samt om overtrædelse af § 210 og 232, hvis forholdet er begået mod et barn under 15 år.

Stk. 2. Videregivelse af oplysninger efter stk. 1 kan kun ske efter samtykke fra den, oplysningerne angår. § 16, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. I forbindelse med Rigspolitechefens videregivelse af oplysninger efter stk. 1 skal det tydeligt fremgå, at en uberettiget videregivelse af oplysningerne kan straffes.

Stk. 4. Ved skriftlig henvendelse til Rigspolitechefen kan en person få meddelelse om oplysninger, der er videregivet om den pågældende efter stk. 1.«

De omhandlede børneattester omfatter oplysninger om afgørelser (dvs. fældende domme m.v.) om overtrædelse af en række af straffelovens bestemmelser vedrørende sædelighedsforbrydelser mod børn. Børneattesten indeholder oplysning om følgende typer af straffelovsovertrædelser:

- Incest, samleje eller anden kønslig omgang med børn under 15 år
- Udbredelse eller besiddelse af børnepornografi
- Blufærdighedskrænkelser over for børn under 15 år.

Til forskel fra almindelige private og offentlige straffeattester – hvor sådanne afgørelser kun vil fremgå i en vis kortere årrække – vil oplysningerne i børneattesten vedrørende de groveste overtrædelser fremgå i al den tid, hvor oplysningerne findes i Kriminalregisteret (det vil som hovedregel sige indtil den, som oplysningerne angår, fylder 80 år), i andre tilfælde indtil 20 år efter datoen for løsladelse, afgørelse m.v.

En børneattest kan ikke udstedes til vedkommende person selv, men alene til den pågældende offentlige myndighed eller private forening. Det er derfor myndigheden eller foreningen, der over for Rigspolitiet skal godtgøre, at den pågældende ansættelse eller beskæftigelse har en sådan karakter, at betingelserne for videregivelse af de omhandlede oplysninger (dvs. udstedelse af en børneattest) er opfyldt.

Den person, som oplysningerne angår, skal efter bestemmelsen samtykke i, at der udstedes en børneattest. Samtykket skal være skriftligt, og det bortfalder efter et år, jf. bekendtgørelsens § 16, stk. 2 og 3 (som der er henvist til i § 36, stk. 2).

Der har i meget betydeligt omfang været gjort brug af ordningen med børneattester. I perioden fra den 1. april 2001 til den 28. februar 2005 er der således udstedt i alt 159.334 børneattester, hvoraf der i 26 tilfælde blev videregivet oplysninger om domme om seksuelle overgreb mod børn. Godt halvdelen af de børneattester, der udstedes, vedrører idræts- eller spejderforeninger, mens resten overvejende vedrører amts- eller primærkommunale institutioner.

3.2. Pligt til indhentelse af børneattester

Efter de nævnte regler i bekendtgørelsen om Det Centrale Kriminalregister er det op til den myndighed eller forening m.v., der skal ansætte eller beskæftige den pågældende medarbejder, at bestemme, om der – med fornødent samtykke – skal indhentes en børneattest. Bekendtgørelsen indeholder således ikke en pligt til for myndigheder eller institutioner at indhente børneattesten.

Der er heller ikke andre steder i lovgivningen fastsat almindelige regler om, at myndigheder eller foreninger er forpligtet til at gøre brug af ordningen med indhentelse af en børneattest. Særregler er dog fastsat på enkelte områder, jf. fx Kirkeministeriets cirkulære af 4. maj 2004 om indhentelse af særlige oplysninger fra Det Centrale Kriminalregister ved førstegangsansættelse i præstestillinger.

En almindelig pligt for bl.a. private foreninger til at gøre brug af den nævnte ordning forudsætter således, at der tilvejebringes et lovgrundlag herfor.

4. Regeringens overvejelser

4.1. Det supplerende regeringsgrundlag

I det supplerende regeringsgrundlag af 27. august 2003 er der under overskriften »Mere tryghed og øget retssikkerhed« anført en række initiativer med henblik på fastholdelse og videreførelse af en klar og konsekvent retspolitik.

I den forbindelse anføres bl.a. følgende:

»Seksuelt misbrug af børn hører til de mest afskyelige overgreb, der kan tænkes. Regeringen vil styrke indsatsen for at forebygge, opdage og rettsforfølge sådanne overgreb og sikre støtten til barnet og familien. Muligheden for at få relevante oplysninger om dømte pædofile og undgå, at de får mulighed for at beskæftige sig med børn, skal selvsagt bruges i alle tilfælde. Det gælder ikke alene i forbindelse med ansættelsen i f.eks. skolen og tilknytningen til foreningen, men der må også løbende følges op, så der kan reageres, hvis en ansat senere begår overgreb. Regeringen vil derfor